

«КИЕВ. КОНСПЕКТ 1970-Х»

Цалик С. Киев. Конспект 70-х: Рассказы о повседневной жизни города и горожан / Станислав Цалик. – К. : Варто, 2012. – 384 с. – (Незачинене вікно).

КНИГА відомого київського краєзнавця містить документальні розповіді про різні сторони буття та побуту мешканців столиці УРСР у 1970-ті рр.

Автор працював над книгою протягом кількох років і йому вдалося відтворити цілісну

картину київських реалій. С. Цалик опитав чимало людей, які добре пам'ятають київський побут того часу: як у гастрономах вистоявали за продовольчими дефіцитами, де і коли можна було записатися в чергу на «Київський торт» тощо.

Підготував **Ю. Ворона**

Режим доступу: http://gazeta.ua/ru/articles/culture/_v-70-h-v-ochered-na-kievskij-tort-zapisyvalis-istorik/427581

Л. Бейліс,

к. іст. н., завідувач сектору

Національної парламентської бібліотеки України

ЛІТЕРАТУРНО-КРИТИЧНІ ЖУРНАЛИ І БІБЛІОТЕКИ

Уберезні цього року в газеті «Літературна Україна» було опубліковано статтю Г. Гусейнова¹, секретаря Національної спілки письменників України, головного редактора журналу «Кур'єр Кривбасу», в якій розглядається ситуація, що склалася навколо українських літературних журналів. Згадавши назви кількох із них, він пише: «...у країні фактично мало кому відомо, що такі журнали взагалі існують, бо ніхто їх і в руки не бере, а займають вони своє місце винятково на маргінесах, ні на що не впливаючи, тримаються хіба лише на приватній ініціативі або ж на грантах щедрих добродійників». Це про наші, українські літературно-художні або ж художньо-критичні журнали.

Втім, описуючи скрутні часи для названої категорії часописів, які подекуди виходять мізерними тиражами, відчувають брак талановитих художніх творів і не мають ні належного фінансування, ні бодай пристойної реклами, автор малює картину не лише чорною фарбою. Він зазначає: «Історики встигли перетерти всі колізії буття літературно-художніх часописів в Україні протягом їхнього вісімдесятилітнього існування, і що ж ми маємо нині в залишку? Як це не дивно, але маємо позитив. Дожили до сьогоденного дня... «Всесвіт», «Дніпро», «Дзвін» (колишній «Жовтень»), в інтернеті борсається «Вітчизна». Слава невмирущим волам!». А далі автор перераховує нині існуючі журнали, про існування яких поінформований далеко не кожний бібліотекар. Цей список наведемо повністю: «Артанія» (Київ), «Березиль» (Харків), «Бористен» (Дніпропетровськ), «Бузька Січ» (Миколаїв), «Буковинський журнал» (Чернівці), «Вежа» (Кіровоград), «Вінницький край» (Вінниця), «Всесвіт» (Київ), «Дзвін» (Львів), «Дніпро» (Київ), «Дукля» (Словаччина), «Дух і Літера» (Київ), «Єгупець» (Київ), «Золота пектораль» (Чортків), «І» (Львів), «Київ» (Київ), «Критика» (Київ), «Кур'єр

Кривбасу» (Кривий Ріг), «Літературний Тернопіль» (Тернопіль), «Літературний Чернігів» (Чернігів), «Лугань» (Луганськ), «Над Бугом і Нарвою» (Польща), «Однокласник» (Київ), «Пам'ятки України» (Київ), «Перевал» (Івано-Франківськ), «Пост-Поступ» (Львів), «Світязь» (Волинь), «Січеслав» (Дніпропетровськ), «Слово і Час» (Київ), «Соборність» (Ізраїль), «Універсум» (Львів), «Холодний Яр» (Черкаси), «Хортиця» (Запоріжжя), «Хроніка-2000» (Київ), «Шо» (Київ).

Чимало! І хоча, як зазначає Г. Гусейнов, «рівні (художній, поліграфічний і всі інші) цих видань відверто непорівнянні», бібліотеки, виконуючи свою просвітницьку місію й меморіальну функцію, мусили б мати ці видання у фондах і бути активними посередниками між цими журналами та користувачами.

Не згадуватимемо даремно про бібліотечне фінансування. Щось ми все-таки можемо зробити. Можливо, потрібно знайти спонсорів на цільову передплату комплекту художньо-літературних українських журналів (на жаль, не всі вони є в каталогах) і розмістити відповідні об'яви в бібліотеці та у ЗМІ. За наявності експонатів доцільно організувати виставки «Літературно-художні журнали України» або «Літературний доробок» (свого регіону).

Звичайно, будь-яка публічна бібліотека України здійснює популяризацію сучасної української літератури. Отож при підготовці окремих літературних вечорів, бесід, конференцій варто робити наголос на публікаціях літературно-художніх видань. Можливі такі назви для масових заходів, як «Журнал святкує день народження», «Журнал як дзеркало життя», «Життя в журналі – журнал в житті», «Перша літературна спроба» тощо.

Літературний журнал є колискою художнього слова. Тож, панове бібліотекарі, ставаймо популяризаторами наших журналів!

¹ Гусейнов Г. «Склянка часу», «Четвер», «Молода Україна» та інші забуті: Кілька зауваг до ситуації з вітчизняними літературно-художніми журналами / Григорій Гусейнов // Літ. Україна. – 2012. – 29 берез. – С. 6–7.